

Ιερά γράμματα

/ Γνώμες

• Γράφει ο π. Δημήτριος Μπόκος

Στην πανέμορφη παραβολή του Σπορέως ο Κύριός μας Ιησούς δίνει σαφείς και ξεκάθαρους συμβολισμούς. «Ο σπόρος εστίν ο λόγος του Θεού», λέει. Και συμπληρώνει αλλού, «ο Πατήρ μου ο γεωργός εστιν»(Ιω. 15, 1).

Ο Θεός μίλησε προς τους ανθρώπους «πολυμερώς και πολυτρόπως». Πολλές φορές και με πολλούς τρόπους. Πρωτίστως όμως «ελάλησεν ημίν εν Υιώ»(Εβρ. 1, 1). Ο Χριστός λοιπόν αναγγέλλει σε μας τον λόγο του Θεού, κάνει γνωστά όλα όσα «ήκουσε παρά του Πατρός»(Ιω. 15, 15),είναι ο κατ' εξοχήν μεγάλος επουράνιος σποριάς (Κυριακή Δ' Λουκά).

Μα όχι ο μόνος. Σποριάδες του λόγου του Θεού υπήρξαν πολλοί. Ο Θεός μίλησε διά στόματος «προφητών, αποστόλων, κηρύκων, ευαγγελιστών, μαρτύρων, ομολογητών, διδασκάλων».Όλοι αυτοί είναι σποριάδες του Θεού, γιατί τα λόγια τους, ο καλός σπόρος του Θεού, έφτασαν«εις πάσαν την γην, και εις τα πέρατα της οικουμένης τα ρήματα αυτών».

Και ακόμα περισσότερο, σποριάδες είμαστε όλοι οι Χριστιανοί, αφού το καθήκον μας είναι να σπέρνουμε, έργω και λόγω, στις ψυχές των ανθρώπων τον λόγο του Θεού. Ιδιαίτερα όμως φέρουν την ευθύνη αυτή οι γονείς. Και το βάρος της ευθύνης

αυτής είναι απροσμέτρητα μεγάλο.

Οι ψυχές των παιδιών είναι αμόλυντη παρθενική γη, «Θεού γεώργιον», αγρός του Θεού έτοιμος να οργωθεί και να δεχθεί τη σπορά. Τί σπόρος θα φυτευθεί στις απαλές παιδικές ψυχές; Ο Χριστός διαμηνύει ότι θέλει τα παιδιά του κοντά του. Δικά του είναι και μας τα εμπιστεύεται προσωρινά. Μας παραγγέλλει να μην τα εμποδίζουμε να τον πλησιάσουν.

Το τί θα σπείρουμε λοιπόν στις ανέγγιχτες παιδικές ψυχές, θα έπρεπε να είναι ο πιο εναγώνιος και διαρκής προβληματισμός μας. Κάτι που οι γονείς ξεχνούν εντελώς πολλές φορές, χαμένοι στον καθημερινό τους αγώνα να τους εξασφαλίσουν τα πάντα, να μη λείψει απ' τα παιδιά τους, όπως λένε, τίποτε, να μη στερηθούν όσα στερήθηκαν αυτοί. Μα δεν είναι αυτό που χρειάζονται τα παιδιά.

Με το ξημέρωμα κάθε καινούργιας μέρας, θα πρέπει οι γονείς να διακατέχονται από την αγωνία, όχι τί θα φάνε τα παιδιά τους, αλλά πώς θα τα πλησιάσουν περισσότερο την ημέρα αυτή στη Βασιλεία του Θεού. Πώς θα σπείρουν στην παιδική ψυχή «από βρέφους τα ιερά γράμματα»(Β' Τιμ. 3, 15).

Ο απόστολος Παύλος μακαρίζει τον μαθητή του Τιμόθεο, γιατί από νηπιακή ηλικία έτυχε παιδείας και νουθεσίας Κυρίου. Πρώτα από τη μάμη (γιαγιά) του Λωίδα, έπειτα από τη μητέρα του Ευνίκη(Β' Τιμ. 1, 5).

Οι ηρωίδες χριστιανές γιαγιάδες μετέδωσαν τα ιερά γράμματα στα εγγόνια τους σε πολλές δύσκολες περιστάσεις, όπως στα χρόνια του αθεϊσμού στη Ρωσία και αλλού.

Η σπορά στην αθώα παιδική ψυχή του θείου λόγου έχει τεράστια σημασία για τη μετέπειτα πορεία του παιδιού. Είναι το πρώτο βερνίκι, που δεν θα ξεβάψει ποτέ (αγ.Παΐσιος).

Ο άγιος Πορφύριος επιμένει, η καλλιέργεια της παιδικής ψυχής να ξεκινάει πριν από τη γέννησή του.«Η έγκυος πρέπει να έχει την προσοχή της στο έμβρυο και στον Θεό. Να είναι όλη την ημέρα χαρούμενη και ευδιάθετη. Αν είναι δυνατόν, να ψέλνει ή να τραγουδά. Διότι αν αυτή στεναχωρηθεί, στεναχωριέται και το έμβρυο. Να βγαίνει στη φύση για περίπατο και να βάζει θυμίαμα στο σπίτι της. Να μην κάνει μακρινά ταξίδια με το αυτοκίνητο, ...να τρώει προσεγμένες τροφές... Όταν αρχίζει να καταλαβαίνει το μωρό να κινείται, να του μιλάει και να χαϊδεύει την κοιλιά της. Το έμβρυο το νιώθει αυτό και του αρέσει. Ποτέ δεν πρέπει να νευριάζει και να θυμώνει, γιατί κάνει κακό στο έμβρυο».

Η καλλιέργεια της αγνής παιδικής ψυχής ας είναι πρωταρχικό μας μέλημα.